

Speciale Gouden Boekjesreeks over Werelderfgoed

Eerder verschenen:

Mijn Gouden Boekje over de Wadden
Hoe Jan aan zijn naam kwam
Sipke komt op stoom
Sipke ziet sterretjes / Sipke sjocht stjerkes
Mare van Schokland
Een fort voor Vleermuis

ISBN 9789047635406

NUR 270

Eerste druk, 2026

Published by Rubinstein Publishing bv, Amsterdam by arrangement with Random House Children's Books, a division of Random House Inc., New York, New York, U.S.A. All rights reserved.

Vermenigvuldiging van (delen van) deze uitgave is niet toegestaan. Geen enkel deel van dit boek mag worden gebruikt voor het trainen van kunstmatige intelligentie. Alle rechten voorbehouden.

© 2026 Uitgeverij Rubinstein, Prinseneiland 43, 1013 LL Amsterdam

© 2026 Tekst: Jan Paul Schutten

© 2026 Illustraties: Coen Hamelink

Vormgeving: Rubinstein

Dit Gouden Boekje kwam tot stand in samenwerking met Stichting Werelderfgoed Nederland

www.rubinstein.nl

www.werelderfgoed.nl

www.kolonienvanweldadigheid.nl

www.kolonienvanweldadigheid.eu

unesco

Werelderfgoed

KOLONIËN VAN
WELDADIGHEID

Wouter de Wegloper

Geschreven door: Jan Paul Schutten

Geïllustreerd door: Coen Hamelink

E E N L U X E G O U D E N B O E K J E

RUBINSTEIN

Lang geleden, zo lang dat er nog weeshuizen bestonden, staarde een jongen door het raam naar buiten. Hij heette Wouter en vanuit het tehuis zag hij elke dag mensen voorbijkomen: gezinnen, schoolkinderen, groepjes vrienden. Hoe meer mensen hij zag, hoe meer hij zijn overleden ouders miste.

Op een ochtend zei de voogd van het weeshuis: 'Pak je spullen, Wouter. En wacht in de gang.' De voogd was de baas, dus Wouter deed wat hem gevraagd werd. Maar hij begreep er niets van. Buiten stond al een koets te wachten. Een man met een hoed wenkte hem en Wouter stapte in.

De koets reed naar de haven. Daar werd Wouter aan boord van een schip gebracht. Het schip voer over de woeste Zuiderzee. De wind hilde langs de zeilen en hoge golven sloegen tegen de boeg. Wouter klemde zich aan de bank vast en hoopte maar dat de reis gauw voorbij was.

Na de lange reis kwam Wouter eindelijk aan. Hij vroeg waar hij was en een man zei: 'Welkom in Veenhuizen, jongen. In een Kolonie van Weldadigheid.'

'Is dat een weeshuis?' vroeg Wouter.

'Ja, een beetje,' zei de man. 'Maar anders.'

